

ZAKON
O PSIHOTERAPEVTSKI DEJAVNOSTI (ZPTD)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon določa pogoje za opravljanje psihoterapevtske dejavnosti, pravice in dolžnosti uporabnice oziroma uporabnika (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) v psihoterapevtski obravnavi, pogoje za izvajanje psihoterapevtske obravnave, naloge nosilca javnega pooblastila in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

2. člen

(uporaba zakona, ki ureja zdravstveno dejavnost)

Za izvajanje psihoterapevtske dejavnosti se za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, uporablja zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) je oseba, ki se strokovno usposablja za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt.
2. Kandidatura je status kandidata med strokovnim usposabljanjem za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt.
3. Licenca je javna listina, ki dokazuje strokovno usposobljenost psihoterapevta za samostojno izvajanje vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu.
4. Osebna izkušnja je udejstvovanje kandidata ali psihoterapevta kot uporabnika v individualni ali skupinski psihoterapevtski obravnavi.
5. Psihoterapevt oziroma psihoterapevtka (v nadaljnjem besedilu: psihoterapevt) je oseba, ki ima licenco iz 19. člena tega zakona.
6. Psihoterapevtska dejavnost je zdravstvena dejavnost, ki jo opravljajo psihoterapevti z namenom splošne, selektivne in indicirane preventive, zgodnje in nadaljevalne kurative ter preprečevanje ponovitev in poslabšanj težav v duševnem zdravju, podporo pri rehabilitaciji, ter obravnavo drugih duševnih stanj, ki ne spadajo v nobeno od omenjenih kategorij, a pri uporabniku lahko povzročijo stisko oziroma zanj predstavljajo težavo. Psihoterapevtska dejavnost temelji na psihoterapevtski obravnavi.

7. Psihoterapevtska intervencija je posamezna načrtovana interakcija, ki je integralni del psihoterapevtske obravnave, z namenom izboljšanja duševnega stanja uporabnika in predstavlja praktično uporabo psihoterapevtskega pristopa, iz katerega izhaja. Psihoterapevtska intervencija se izvaja tudi kot integralni del druge poklicne obravnave, ki jo izvaja oseba v skladu s kompetencami, pridobljenimi v okviru svojega poklicnega usposabljanja.
8. Psihoterapevtska obravnava je celovita in načrtovana individualna, partnerska, družinska ali skupinska obravnava duševnih stanj. Psihoterapevtska obravnava predstavlja strukturiran in ciljno usmerjen psihoterapevtski proces, ki vključuje sistematično uporabo psihoterapevtskih intervencij, vzpostavitev in uporabo psihoterapevtskega odnosa ter izvajanje drugih podpornih aktivnosti, z namenom doseganja vnaprej opredeljenih psihoterapevtskih ciljev, ki upoštevajo tudi individualne potrebe in želje uporabnika. Vrste psihoterapevtske obravnave sta psihoterapevtska obravnava odraslih in psihoterapevtska obravnava otrok, razen kadar gre za psihoterapevtsko obravnavo odraslih in otrok v okviru družine. Pri psihoterapevtski obravnavi se uporablja en ali več dovoljenih psihoterapevtskih pristopov.
9. Psihoterapevtski pristop je splošni konceptualni temelj, model, teorija in filozofija o razumevanju razvoja osebnosti, človekovega mišljenja, čustvovanja in vedenja ter skupek teoretičnih konceptov glede razumevanja psihoterapije v določenem pristopu. Opredeljuje strategije psihoterapevtske obravnave in psihoterapevtske intervence.
10. Psihoterapija je samostojna interdisciplinarna znanstvena veda o obravnavi duševnih stanj.
11. Supervizija je formaliziran in strukturiran proces refleksije, podpore in nadzora nad izvajanjem psihoterapevtske obravnave psihoterapevta ali kandidata, z namenom zagotavljanja varnosti, etičnosti, kakovosti in učinkovitosti psihoterapevtske obravnave ter strokovnosti njene izvedbe. Supervizija se lahko izvaja individualno ali skupinsko.
12. Supervizor oziroma supervizorka (v nadaljnjem besedilu: supervizor) je psihoterapevt, ki je pridobil naziv supervizor v skladu s 15. členom tega zakona in izvaja supervizijo.
13. Učiteljica oziroma učitelj (v nadaljnjem besedilu: učitelj) je psihoterapevt, ki je pridobil naziv učitelj v skladu s 14. členom tega zakona.
14. Učna ambulanta je izvajalec strokovnega usposabljanja, kjer poteka delo kandidata z uporabnikom pod supervizijo.
15. Uporabnik je oseba, ki je vključena v psihoterapevtsko obravnavo. Uporabnik je pacient po zakonu, ki ureja pacientove pravice.

II. PSIHOTERAPEVTSKA DEJAVNOST IN OBRAVNAVA

4. člen

(psihoterapevtska obravnava)

(1) Psihoterapevtska obravnava se v skladu s tem zakonom izvaja v dovoljenih psihoterapevtskih pristopih, ki jih določi ministrica oziroma minister, pristojen za zdravje (v nadaljnjem besedilu: minister), na predlog Zbornice psihoterapevtov Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

(2) Psihoterapevtski pristopi temeljijo na znanstveno-raziskovalnih ugotovitvah in z dokazi podprtih načelih oziroma na praksi podprtih dokazih. Podrobnejša merila in kriterije za priznavanje, evalvacijo in spremljanje kakovosti psihoterapevtskih pristopov, ki temeljijo na sodobnih mednarodnih praksah, metodologijah in strokovnih standardih, določi minister.

5. člen

(pogoji za izvajanje psihoterapevtske obravnave)

(1) Psihoterapevt sme samostojno izvajati vrsto psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu ob:

- dopolnjenem 28. letu starosti,
- izpolnjevanju pogojev iz 63., 63.a in 64. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ, 14/23 – odl. US, 84/23 – ZDOsk-1, 102/24 – ZZKZ in 32/25),
- izpolnjevanju strokovne usposobljenosti za izvajanje psihoterapevtske obravnave iz prvega odstavka 9. ali 10. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za samostojno izvajanje vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu za psihoterapevta ne zahteva opravljenega pripravništva.

(3) Kandidat k strokovnemu izpitu pristopi po opravljenem strokovnem usposabljanju za izvajanje psihoterapevtske obravnave iz 9. oziroma 10. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe tega člena lahko oseba pri svojem delu uporablja posamezne psihoterapevtske intervence, ki so integralni del njene prakse v skladu z obsegom kompetenc, pridobljenih v okviru svojega poklicnega usposabljanja, in ne predstavljajo psihoterapevtske obravnave v skladu s tem zakonom.

(5) Zdravnik specialist psihiatrije, zdravnik specialist otroške in mladostniške psihiatrije in specialist klinične psihologije izvaja psihoterapevtsko obravnavo kot integralni del samostojnega opravljanja svojega poklica, v obsegu kompetenc, pridobljenih v okviru poklicnega usposabljanja iz posameznega psihoterapevtskega pristopa. Pri tem smiselno upoštevajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na kakovost, varnost ter strokovne in etične standarde psihoterapevtske obravnave. Za izvajanje psihoterapevtske dejavnosti je potrebna licenca iz 19. člena tega zakona.

6. člen

(kodeks poklicne etike in strokovni standardi)

(1) Psihoterapevt in kandidat psihoterapevtsko dejavnost izvajata v skladu s kodeksom poklicne etike in strokovnimi standardi psihoterapevtske dejavnosti.

(2) Standardi psihoterapevtske dejavnosti so pravila izvajanja psihoterapevtske dejavnosti, ki določajo strokovne pristope za izvajanje posameznega psihoterapevtskega pristopa.

(3) Kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevtske dejavnosti sprejme zbornica.

7. člen

(ravnanje z dokumentacijo po prenehanju opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Ko psihoterapevt preneha z opravljanjem zasebne psihoterapevtske dejavnosti upošteva voljo uporabnika pri ravnanju z dokumentacijo oziroma prenosu dokumentacije. V primeru prenosa dokumentacije drugemu psihoterapevtu, to lahko stori zgolj s soglasjem uporabnika.

(2) Če psihoterapevt do prenehanja opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti ni pridobil soglasja uporabnika glede ravnanja z dokumentacijo in ni določil prevzemnika iz prejšnjega odstavka, imenuje zbornica začasnega upravitelja zdravstvene dokumentacije, ki mora pozvati uporabnika, da izrazi voljo glede svoje zdravstvene dokumentacije.

(3) V vseh drugih primerih se z zdravstveno dokumentacijo ravna na način, kot to določa zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost.

8. člen

(odgovornost psihoterapevta)

(1) Psihoterapevt oziroma kandidat, ki pri uporabniku oceni nastanek duševnega stanja, ki je potencialno nevarno za njegovo zdravje in življenje ter bi zato potreboval širšo strokovno ali zdravstveno obravnavo, ki presega kompetence psihoterapevta oziroma kandidata, mora uporabnika nemudoma usmeriti na obravnavo k ustreznemu strokovnjaku. Predlog se vpiše v zdravstveno dokumentacijo uporabnika.

(2) Psihoterapevt oziroma kandidat za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost.

(3) Psihoterapevt oziroma kandidat ne vnaša svojih osebnih, ideoloških, političnih in verskih prepričanj v poklicno delo.

III. USPOSABLJANJE IN IZOBRAŽEVANJE

9. člen

(strokovno usposabljanje)

(1) Oseba je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave, ko po pridobljeni izobrazbi iz psihološke, pedagoške, socialne ali zdravstvene izobraževalne smeri, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven, v skladu z akreditiranimi izobraževalnimi programi v Republiki Sloveniji, opravi naslednje vsebine:

- najmanj 1200 ur osnovnih znanj s področja psihoterapije in psihoterapiji sorodnih ved, od tega najmanj 300 ur usposabljanja na področju duševnega zdravja in drugih strokovno sorodnih dejavnosti (aktivna ali pasivna udeležba na kongresih in izobraževanjih, raziskovalno delo, pisanje strokovnih in znanstvenih člankov ter druge strokovne literature), kar dokazuje s potrdilom supervizorja,
- najmanj 600 ur teoretičnih vsebin s področja psihoterapevtskega pristopa, kar dokazuje s potrdilom učitelja, ki je usposobljen za posamezen psihoterapevtski pristop in vrsto psihoterapevtske obravnave,
- najmanj 180 ur osebne izkušnje, pri čemer morata prevladujoč psihoterapevtski pristop in vrsta psihoterapevtske obravnave obsegati najmanj 150 ur, najmanj 40 ur osebne izkušnje pa mora biti opravljenih pri istem psihoterapevtu, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco,
- najmanj 650 ur izvajanja vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod supervizijo in najmanj 200 ur srečanj s supervizorjem, v obdobju, ki ni krajše od dveh let in poteka v prevladujočem psihoterapevtskem pristopu in vrsti psihoterapevtske obravnave, kar dokazuje s potrdilom supervizorja,
- zaključno preverjanje, ki obsega preverjanje teoretičnega znanja in praktičnega prikaza dela iz psihoterapevtskega pristopa in vrste psihoterapevtske obravnave ter upošteva posebnosti posameznega pristopa, kar dokazuje s potrdilom o opravljenem zaključnem preverjanju.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka traja najmanj štiri leta. Usposabljanje iz prve alineje prejšnjega odstavka izvaja strokovnjak s področja duševnega zdravja, psihoterapije, psihiatrije, otroške in mladostniške psihiatrije ali klinične psihologije.

(3) Usposabljanje iz prve alineje prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje vsebine:

1. teorije človeškega psihološkega razvoja in teorije osebnosti,
2. osnovne teorije psihoterapije in osnovne vrste ter raznolikosti psihoterapevtskih pristopov,
3. osnovna znanja s področja psihopatologije in duševnih motenj ter vrste njihovih klasifikacij,
4. etične in pravne vidike psihoterapevtskega dela, osnove raziskovalnega dela in metodologije raziskovanja s področja psihoterapije.

(4) Usposabljanje iz druge alineje prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje vsebine:

1. diagnostiko, vključno z diferencialno diagnostiko, ki podpira psihoterapevtski proces,
2. poglobljena znanja in veščine iz temeljnih in uporabnih disciplin psihoterapije,
3. osnove interdisciplinarnega dela na področju duševnega zdravja,
4. poglobljena znanja in veščine izbranega psihoterapevtskega pristopa, znanja, potrebna za integracijo interdisciplinarnih znanj, ter znanja in veščine iz različnih priznanih psihoterapevtskih pristopov, metod in tehnik.

(5) Zaključno preverjanje iz pete alineje prvega odstavka tega člena je pisno in ustno ter poteka pred tričlansko komisijo, ki jo imenuje zbornica in jo sestavljajo psihoterapevti

z licenco iz psihoterapevtskega pristopa, za katerega se izvaja zaključno preverjanje. Za dokazilo o opravljenem zaključnem preverjanju se šteje tudi dokazilo, pridobljeno v tujini, katerega ustreznost presodi zbornica.

(6) Podrobnejšo vsebino ustreznega usposabljanja in vsebino ter način izvajanja zaključnega preverjanja določi zbornica v soglasju z ministrom.

(7) Če je oseba v okviru pridobljene izobrazbe iz prvega odstavka tega člena že opravila vsebine od prve do pete alineje istega odstavka, zbornica, na zahtevo osebe, odloči o vsebinah, ki se mu priznajo kot opravljene, in vsebine, ki jih mora oseba opraviti do zaključnega preverjanja iz četrtega odstavka tega člena.

10. člen

(akademsko izobraževanje)

Poleg osebe iz prvega odstavka 9. člena tega zakona je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave tudi oseba, ki je v okviru akreditiranega študijskega programa v Republiki Sloveniji pridobila strokovno izobrazbo s področja vrste psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven in vključuje vsebine iz prvega odstavka 9. člena tega zakona.

11. člen

(strokovno usposabljanje za drugi pristop)

(1) Če je psihoterapevt že opravil vsebine iz 9. oziroma 10. člena tega zakona za izvajanje ene vrste psihoterapevtske obravnave v izbranem psihoterapevtskem pristopu, mora za izvajanje druge vrste psihoterapevtske obravnave v izbranem psihoterapevtskem pristopu opraviti dodatne vsebine v obsegu:

- najmanj 360 ur teoretičnih vsebin s področja psihoterapevtskega pristopa, kar dokazuje s potrdilom učitelja, ki je usposobljen za posamezen psihoterapevtski pristop in vrsto psihoterapevtske obravnave,
- najmanj 100 ur osebne izkušnje, pri čemer morata prevladujoč psihoterapevtski pristop in vrsta psihoterapevtske obravnave obsegati najmanj 60 ur, najmanj 40 ur osebne izkušnje pa mora biti opravljenih pri istem psihoterapevtu, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco,
- najmanj 400 ur izvajanja psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod supervizijo, ki obsega najmanj 120 ur srečanj s supervizorjem, v obdobju, ki ni krajše od enega leta ter poteka v prevladujočem psihoterapevtskem pristopu in vrsti psihoterapevtske obravnave, kar dokazuje s potrdilom supervizorja,
- zaključno preverjanje, ki obsega preverjanje teoretičnega znanja in praktičnega prikaza dela iz psihoterapevtskega pristopa in vrste psihoterapevtske obravnave ter upošteva posebnosti posameznega pristopa, kar dokazuje s potrdilom o opravljenem zaključnem preverjanju.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka traja najmanj dve leti.

12. člen

(kandidat)

(1) Naziv kandidat oseba pridobi v okviru usposabljanja iz 9. in 10. člena tega zakona pred začetkom opravljanja usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona in ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. je pridobila izobrazbo s področja psihoterapije, ki ustreza najmanj izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 7. raven oziroma ima pridobljeno ustrezno izobrazbo iz prvega odstavka 9. člena tega zakona;
2. se v skladu z 9. ali 10. členom tega zakona izobražuje za pridobitev izobrazbe psihoterapevt;
3. je opravila najmanj 120 ur usposabljanja iz prve alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom supervizorja, in najmanj 120 ur usposabljanja iz druge alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona v obdobju najmanj enega leta;
4. ima opravljeno usposabljanje s področij psihoterapevtskega kliničnega dela z uporabniki, pomena psihoterapevtskega odnosa, diagnostike, etike, teorij človeškega razvoja in teorij psihopatologije. Prav tako mora to obsegati praktična znanja (simulacije dela z uporabniki), prek katerih študent spozna delo na primeru prakse. Omenjena znanja so lahko specifična za posamezen pristop. Podrobnejšo vsebino določi zbornica;
5. predloži pozitivno mnenje supervizorja za pridobitev naziva kandidat;
6. ima opravljenih najmanj 40 ur osebne izkušnje in je aktivno vključena v osebno izkušnjo, kar dokazuje s potrdilom psihoterapevta z licenco.

(2) Oseba pri zbornici poda vlogo za opravljanje kandidature, ki lahko traja največ šest let. Za čas kandidature zbornica kandidata vpiše v register kandidatov iz 17. člena tega zakona.

(3) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena lahko pri zbornici poda vlogo za pridobitev naziv kandidata tudi oseba, ki še ni dopolnila 28 let, vendar je ustrezno strokovno usposobljena za izvajanje psihoterapevtske obravnave v skladu s prvim odstavkom 9. ali 10. člena tega zakona.

(4) Kandidat sme izvajati vrsto psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu pod vodstvom supervizorja.

(5) Kandidat pod supervizijo opravi najmanj 100 ur usposabljanja s področja obravnave duševnih stanj pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti na primarni, sekundarni oziroma terciarni ravni zdravstvene dejavnosti v okviru multidisciplinarnega zdravstvenega tima.

(6) Kandidat je v okviru javne zdravstvene mreže zaposlen na delovnem mestu kandidata.

(7) Kandidat mora supervizorju redno poročati o številu obravnavanih oseb in zahtevnosti psihoterapevtske obravnave, ki jo izvaja.

13. člen

(učna ambulanta)

(1) Izvajanje strokovnega usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona se izvaja v učni ambulanti.

(2) Za pridobitev naziva učna ambulanta lahko zaprosi izvajalec zdravstvene dejavnosti, ki ima zaposlenega psihoterapevta z licenco in ima naziv supervizor v skladu s tem zakonom.

(3) Minister s soglasjem ministra, pristojnega za visokošolsko izobraževanje, določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec zdravstvene dejavnosti za izvajanje strokovnega usposabljanja iz četrte alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(4) Izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje strokovnega usposabljanja iz prejšnjega odstavka, ministrstvo podeli naziv učna ambulanta.

(5) Učna ambulanta omogoči izvedbo strokovnega usposabljanja kandidatu iz 12. člena tega zakona.

14. člen

(učitelj)

(1) Naziv učitelj pridobi psihoterapevt z licenco, ki ima najmanj pet let delovnih izkušenj v okviru samostojnega izvajanja psihoterapevtskih obravnjav in se dodatno usposobi za učitelja v psihoterapevtskem pristopu. Učitelj lahko uči le v psihoterapevtskem pristopu, za katerega je pridobil naziv učitelj.

(2) Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva učitelj določi zbornica v soglasju z ministrom.

15. člen

(supervizor)

(1) Naziv supervizor pridobi psihoterapevt z licenco, ki ima najmanj pet let delovnih izkušenj v okviru samostojnega izvajanja psihoterapevtskih obravnjav in se dodatno usposobi za supervizorja v psihoterapevtskem pristopu. Supervizor lahko izvaja supervizijo le v psihoterapevtskem pristopu, za katerega je pridobil naziv supervizor.

(2) Supervizor pri psihoterapevtski obravnavi, ki jo izvaja kandidat, spremlja strokovni razvoj kandidata, predlaga dodatne ukrepe na tem področju in ga podpira, spremlja strokovnost, kakovost, etično ustreznost ter sorazmernost obsega in zahtevnosti psihoterapevtske obravnave ter ob sumu na konflikt interesov kandidata in uporabnika varuje dobrobit uporabnika.

(3) Podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva supervizor določi zbornica v soglasju z ministrom.

IV. REGISTER PSIHOTERAPEVTOV IN REGISTER KANDIDATOV

16. člen

(register psihoterapevtov)

(1) Zbornica vodi register psihoterapevtov. Osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega zakona, po opravljenem strokovnem izpitu zbornica vpiše v register psihoterapevtov po uradni dolžnosti ali na njeno zahtevo.

(2) Za vodenje registra psihoterapevtov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

1. osebno ime, rojstni datum in kraj rojstva,
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
3. državljanstvo,
4. izobrazbo, strokovni oziroma znanstveni naslov, tuj strokovni oziroma znanstveni naslov ali tuj naziv strokovne izobrazbe,
5. datum, vrsta in trajanje podeljene licence,
6. izrečene ukrepe zaradi kršitve kodeksa,
7. pridobljeni strokovni naziv učitelj in podatek o psihoterapevtskem pristopu, v katerem lahko uči,
8. pridobljen strokovni naziv supervizor in podatek o psihoterapevtskem pristopu, v katerem lahko izvaja supervizijo,
9. datum opravljenega strokovnega izpita,
10. psihoterapevtski pristop, v katerem lahko izvaja psihoterapevtsko obravnavo.

(3) Od zasebnih psihoterapevtov zbornica zbira tudi naslednje podatke:

- datum začetka in prenehanja opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti,
- področje in kraj opravljanja zasebne psihoterapevtske dejavnosti,
- datum, področje in trajanje podeljene koncesije.

(4) O vsaki spremembi podatkov iz tega člena psihoterapevt obvesti zbornico v 30 dneh po nastanku spremembe.

(5) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za zdravje (v nadaljevanju: ministrstvo).

17. člen

(register kandidatov)

(1) Osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega ali tretjega odstavka 12. člena tega zakona, zbornica vpiše v register kandidatov na njegovo zahtevo.

(2) Za vodenje registra kandidatov zbornica zbira naslednje osebne podatke:

1. osebno ime, rojstni datum in kraj rojstva,

2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
3. državljanstvo,
4. izobrazbo, strokovni oziroma znanstveni naslov, tuj strokovni oziroma znanstveni naslov ali tuj naziv strokovne izobrazbe,
5. izrečene ukrepe zaradi kršitve kodeksa.

(3) O vsaki spremembi podatkov iz prejšnjega člena kandidat obvesti zbornico v 30 dneh po nastanku spremembe.

18. člen

(izbris iz registra psihoterapevtov in registra kandidatov)

(1) Izbris iz registra psihoterapevtov oziroma registra kandidatov se opravi:

1. če psihoterapevt oziroma kandidat pisno izjavi, da ne želi biti več vpisan v register,
2. ob smrti psihoterapevta oziroma kandidata,
3. če je psihoterapevt oziroma kandidat obsojen za kaznivo dejanje iz poglavja kazenskega zakonika zoper človekovo zdravje (trajno).

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka psihoterapevt oziroma kandidat vložijo zahtevo za izbris iz registra.

(3) Postopek za izbris iz registra iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena začne zbornica po uradni dolžnosti.

(4) Po pravnomočnosti odločbe o izbrisu iz registra psihoterapevtov oziroma registra kandidatov ni dovoljeno opravljati poklica psihoterapevt oziroma kandidata.

(5) Psihoterapevt oziroma kandidat, ki je izbrisan iz registra na njegovo zahtevo, lahko ponovno vložijo zahtevo za vpis v register.

(6) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo.

(7) Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje predpiše postopek in pogoje za vpis ter izbris iz registra psihoterapevtov in registra kandidatov.

V. PODELJEVANJE, PODALJŠEVANJE IN ODVZEM LICENCE

19. člen

(licenca)

(1) Osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 5. člena tega zakona za samostojno opravljanje poklica psihoterapevt, zbornica podeli licenco po uradni dolžnosti.

(2) Zbornica licenco podeli za določen čas, za dobo sedmih let.

(3) Psihoterapevt mora pred iztekom veljavnosti licence pri zbornici podati vlogo za podaljšanje licence, s predloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za podaljšanje licence. Če psihoterapevt ne predloži ustreznih dokazil, mora pri zbornici opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

(4) Psihoterapevt, ki prvič ne opravi uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali prvič ne pride na preizkus strokovne usposobljenosti v določenem roku, se mora na svoje stroške ob rednem delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem področju.

(5) Po končanem dodatnem strokovnem izpopolnjevanju iz prejšnjega odstavka lahko psihoterapevt še enkrat opravlja preizkus strokovne usposobljenosti.

(6) Psihoterapevt lahko pristopi k preizkusu strokovne usposobljenosti trikrat.

(7) Zbornica v soglasju z ministrom podrobneje določi način in postopek pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence.

(8) Zoper odločitev zbornice je dovoljena pritožba na ministrstvo.

20. člen

(odvzem licence)

(1) Zbornica lahko psihoterapevtu začasno, za največ pet let, odvzame licenco zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu.

(2) Trajni odvzem licence se lahko izreče zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake pri delu, kadar je takšno ravnanje psihoterapevta povzročilo trajne hujše posledice na zdravju ali smrt uporabnika.

(3) Zbornica psihoterapevtu začasno ali trajno odvzame licenco:

1. če ugotovi, da psihoterapevt ne izpolnjuje pogojev ali ni pridobil dokazil o izpolnjevanju pogojev za opravljanje poklica psihoterapevt iz 5. člena tega zakona (za čas neizpolnjevanja pogojev),
2. če postane psihoterapevt nezmožen opravljati poklic psihoterapevta (za čas nezmožnosti),
3. če mu je bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica (za čas izrečenega varnostnega ukrepa),
4. če se ugotovi, da psihoterapevt s svojim delom ali zaradi večje strokovne pomanjkljivosti ali napake ogroža zdravje ali življenje uporabnika (začasno do pet let),
5. če v roku ne odpravi pomanjkljivosti, ugotovljenih pri nadzoru (trajno),
6. če so bile ugotovljene hujše kršitve kodeksa (trajno),
7. na predlog pristojnega inšpektorata ali drugega pristojnega organa iz 33. člena tega zakona (začasno do sedem let ali trajno),
8. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zavora šestih mesecev ali na hujšo kazen (za čas izrečene kazni),
9. če je obsojen za kaznivo dejanje iz poglavja kazenskega zakonika zoper človekovo zdravje (trajno).

(4) Zbornica v treh dneh od dneva pravnomočne odločbe o začasnem ali trajnem odvzemu licence psihoterapevta obvesti izvajalca psihoterapevtske dejavnosti, pri katerem je psihoterapevt zaposlen.

(5) Zbornica v treh dneh od dneva pravnomočne odločbe o začasnem ali trajnem odvzemu licence psihoterapevtu o tem prek informacijskega sistema za notranji trg, ki ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije.

(6) V obvestilu iz prejšnjega odstavka se navedejo naslednji podatki o psihoterapevtu:

- osebno ime, naslov bivališča, datum in kraj rojstva psihoterapevta,
- podatek o zbornici kot organu, ki je sprejel odločitev o odvzemu licence,
- obseg omejitve ali prepovedi opravljanja dela psihoterapevta in
- obdobje, za katerega velja odvzem licence.

(7) Zbornica nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije o ponovni podelitvi licence psihoterapevtu, vključno z datumom podelitve licence.

(8) Če so pri kandidatu ugotovljene okoliščine iz tretjega odstavka tega člena, zbornica po uradni dolžnosti prične postopek za prenehanje naziva kandidata.

VI. ZBORNICA

21. člen

(splošno)

(1) Psihoterapevti se združujejo v zbornico, ki zastopa njihove strokovne, poklicne, socialne in ekonomske interese, skrbi za ugled in čast psihoterapevtskega poklica in psihoterapevtske dejavnosti ter izpolnjevanje dolžnosti psihoterapevtov in enakopravno zastopa vse dovoljene psihoterapevtske pristope.

(2) Zbornica je pravna oseba javnega prava.

(3) Članstvo v zbornici je obvezno za vse psihoterapevte in kandidate, ki na območju Republike Slovenije izvajajo psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu.

(4) Članstvo v zbornici je prostovoljno za psihoterapevte in kandidate:

- ki ne izvajajo psihoterapevtske obravnave v psihoterapevtskem pristopu;
- ki opravljajo psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu izven Republike Slovenije, pa imajo v Republiki Sloveniji stalno bivališče;
- ki so upokojeni;

– ki so nezaposleni.

22. člen

(financiranje in članarina zbornice)

(1) Zbornica pridobiva svoja sredstva:

- s članarino,
- iz proračuna Republike Slovenije za izvajanje javnih pooblastil,
- s prodajo svojih storitev na trgu,
- z donatorstvom, volili, darili in iz drugih virov.

(2) Osnova za določitev članarine, ki jo plačujejo njeni člani, je osnovna plača psihoterapevta oziroma kandidata, opredeljena z zakonom, ki določa sistem plač v javnem sektorju. Višina članarine zbornice je lahko določena tudi v pavšalnem znesku oziroma se posameznega člana zbornice lahko oprosti plačila članarine.

(3) Podrobnejše kriterije in merila za posamezne kategorije članov zbornice (kandidat, psihoterapevt, supervizor, učitelj, zaposlen, nezaposlen, upokojenec) in višino pavšalne članarine sprejme skupščina zbornice v soglasju z ministrom. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Stopnja za odmero članarine znaša 1,2 % osnove iz drugega odstavka tega člena. Skupščina zbornice lahko po predhodnem soglasju ministra stopnjo, glede na program dela, s sklepom poveča ali zmanjša za največ 20 %. Sklep zbornice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Zbornica vsako leto do 1. marca izda članu odločbo o višini članarine zbornice za tekoče koledarsko leto, v kateri določi letno in mesečno višino članarine zbornice. Zoper odločitev zbornice ima član zbornice pravico do pritožbe na ministrstvo.

(6) Za prisilno izterjavo plačila članarine se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

(7) S članarino zbornice se zagotavljajo materialno-kadrovski pogoji za delovanje zbornice, naloge s področja spremljanja, usposabljanja in izobraževanja svojih članov, naloge zastopanja interesov svojih članov ter druge naloge zbornice.

23. člen

(organi zbornice)

(1) Zbornica ima naslednje organe:

- skupščino,
- upravni odbor,
- predsednika,
- strokovni psihoterapevtski odbor.

(2) Skladno s statutom ima lahko zbornica še druge izvršilne in strokovne organe.

24. člen

(skupščina zbornice)

(1) Skupščina je najvišji organ odločanja zbornice in ima zlasti naslednje pristojnosti:

1. sprejme statut zbornice in druge splošne akte zbornice, če ta zakon ali statut ne določa drugače,
2. sprejme kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevske dejavnosti,
3. sprejme program dela in določi višino članarine,
4. imenuje in razrešuje člane upravnega odbora in predsednika zbornice,
5. imenuje strokovni psihoterapevtski odbor,
6. sprejme druge odločitve, če tako določa statut.

(2) Skupščino zbornice izvolijo člani zbornice za štiri leta. Za člana skupščine lahko kandidira vsak član zbornice. Število članov, volitve v skupščino in razrešitev člana skupščine določi zbornica v statutu. V skupščini mora biti zastopana enakopravna in raznolika zastopanost dovoljenih psihoterapevtskih pristopov.

25. člen

(upravni odbor zbornice)

Upravni odbor zbornice je izvršilni organ zbornice, ki skrbi zlasti za izvajanje programa dela, splošnih aktov in sklepov skupščine zbornice.

26. člen

(predsednik zbornice)

(1) Predsednik zbornice predstavlja in zastopa zbornico.

(2) Predsednik zbornice je član upravnega odbora in predseduje upravnemu odboru, ga predstavlja, sklicuje in vodi njegove seje.

(3) Predsednik zbornice se izvoli za štiri leta, vendar največ dvakrat zaporedoma.

27. člen

(strokovni psihoterapevtski odbor)

Strokovni psihoterapevtski odbor je najvišji strokovni organ zbornice, ki je pristojen za spremljanje, vrednotenje in razvoj psihoterapevske dejavnosti in odloča oziroma daje mnenje o strokovnih in etičnih vprašanjih s področja psihoterapevske dejavnosti.

28. člen

(naloge)

(1) Zbornica opravlja naslednje naloge:

1. vodi register kandidatov in register psihoterapevtov ter odloča o vpisu in izbrisu iz registra glede na njene pristojnosti iz 16., 17. in 18. člena tega zakona,
2. podeljuje, podaljšuje in odvzema licence psihoterapevtov iz 19. in 20. člena tega zakona,
3. izvaja strokovni nadzor s svetovanjem v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost,
4. zastopa interese članov pri opravljanju psihoterapevtske dejavnosti,
5. sodeluje pri pripravi predpisov s področja psihoterapije,
6. opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in statutom.

(2) Naloge iz 1. do 3. točke prejšnjega odstavka zbornica opravlja kot javna pooblastila.

(3) Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

29. člen

(statut)

(1) Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil.

(2) Statut mora določati najmanj:

1. ime in sedež,
2. namen in naloge,
3. način izvajanja javnih pooblastil,
4. pravice in dolžnosti članov,
5. način oblikovanja skupščine,
6. način sestave organov in komisije,
7. način sestave organov vodenja in nadzora, ki morajo biti imenovani tako, da je v teh organih najmanj 75 odstotkov članov psihoterapevtov,
8. način pridobivanja sredstev iz tega zakona in drugih virov financiranja.

(3) Statut sprejme skupščina zbornice z dvotretjinsko večino glasov vseh njenih članov.

(4) Statut se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani zbornice.

VII. FINANCIRANJE IN ORGANIZACIJA PSIHOTERAPEVTSKE DEJAVNOSTI

30. člen

(financiranje psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Zdravstvene storitve v psihoterapevtski dejavnosti se krijejo iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(2) Javni zdravstveni zavod sam v okviru kliničnih poti oceni potrebo po psihoterapevtskem pristopu, ki ga potrebuje glede na področje zdravstvene dejavnosti, ki jo izvaja, in duševna stanja, ki jih obravnava.

31. člen

(organizacija psihoterapevtske dejavnosti)

(1) Izven javne zdravstvene mreže se psihoterapevtska dejavnost lahko izvaja tudi v okviru drugih javnih služb.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko psihoterapevtska dejavnost v prostorih vzgojno-izobraževalnih in visokošolskih zavodov izvaja le s strani centrov za duševno zdravje odraslih, centrov za duševno zdravje otrok in mladostnikov ter centrov za krepitev zdravja.

VIII. NADZOR

32. člen

(nadzor nad izvajanjem javnega pooblastila)

(1) Nadzor nad zakonitostjo dela zbornice pri izvajanju javnega pooblastila v skladu s tem zakonom opravlja ministrstvo.

(2) Če ministrstvo pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve, z odločbo določi ukrepe in rok za odpravo nepravilnosti.

33. člen

(nadzor nad izvajanjem zakona)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, razen določb, ki se nanašajo na zaposlitev psihoterapevtov oziroma kandidatov in katerih izvajanje nadzoruje Inšpektorat Republike Slovenije za delo.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

34. člen

(globa za prekršek psihoterapevta oziroma kandidata)

Z globo od 300 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek kdor samostojno izvaja psihoterapevtsko obravnavo v psihoterapevtskem pristopu brez izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

35. člen

(globa za prekršek pravne osebe)

(1) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

- opravlja psihoterapevtsko dejavnost brez dovoljenja za opravljanje psihoterapevtske dejavnosti,
- ji je bil podeljen naziv učna ambulanta, pa ne omogoči strokovnega usposabljanja v skladu s 13. členom tega zakona,
- zaposli ali ima na drugi zakoniti podlagi zagotovljenega psihoterapevta oziroma kandidata, ki za izvajanje psihoterapevtske obravnave ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

36. člen

(globa za prekršek samostojnega podjetnika posameznika in zasebnega zdravstvenega delavca)

(1) Z globo od 1.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali zasebni zdravstveni delavec.

(2) Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba, samostojni podjetnik posameznik in zasebni zdravstveni delavec.

37. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se lahko v hitrem postopku izreče globa v znesku, ki je višji od najnižje globe, določene s tem zakonom.

X. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

38. člen

(ustanovitev zbornice)

(1) Zbornica se ustanovi tako, da se na ustanovni skupščini zbornice sprejme statut zbornice in izvolijo njeni organi. Ustanovno skupščino skliče ministrstvo najpozneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do ustanovitve zbornice opravlja naloge, ki jih zbornica opravlja kot javno pooblastilo, ministrstvo.

(3) Ustanovne skupščine se lahko udeleži vsaka oseba, ki je ustrezno strokovno usposobljena v skladu s prvim odstavkom 9., 10. oziroma drugim odstavkom 39. člena tega zakona in v roku, določenem v sklicu iz prvega odstavka tega člena, prijavi svojo udeležbo na ustanovni skupščini. Upravičenost udeležbe osebe presoja ministrstvo.

(4) Statut se sprejme in organi zbornice imenujejo z dvotretjinsko večino glasov vseh prisotnih udeležencev ustanovne skupščine.

(5) Sklic ustanovne skupščine se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

39. člen

(izvajanje psihoterapevtske obravnave v prehodnem obdobju)

(1) Oseba, ki želi po začetku uporabe tega zakona v Republiki Sloveniji izvajati psihoterapevtsko obravnavo v posameznem psihoterapevtskem pristopu v skladu s tem zakonom, mora v šestih mesecih od sprejetja dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz 42. člena tega zakona na ministrstvo podati zahtevo za priznanje poklicne kvalifikacije. Ministrstvo o zahtevi odloči v treh mesecih.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- življenjepis z opisom delovnih izkušenj, s poudarkom na zadnjih sedmih letih,
- dokazila, s katerimi oseba izkaže izpolnjevanje pogojev, določenih v prvem odstavku 9., 10. ali prvim odstavkom 12. člena tega zakona,
- druga dokazila o izobrazbi in izkaze o strokovni usposobljenosti ter poklicnih izkušnjah.

(3) Ministrstvo lahko osebo na podlagi predloženih ustreznih dokazil oprusti opravljanja posameznih vsebin strokovnega izpita ali strokovnega izpita v celoti.

(4) Če ministrstvo o zahtevi ne odloči do začetka uporabe tega zakona, lahko oseba na podlagi potrdila o vloženi prošnji do pravnomočne odločitve pristojnega organa s svojim delom nadaljuje.

(5) Za ustrezna dokazila o izpolnjevanju strokovne usposobljenosti, določene v prvem odstavku 9., 10. in prvem odstavku 12. člena tega zakona se štejejo tudi dokazila drugega strokovnega delavca, ki je do začetka uporabe tega zakona izvajal naloge psihoterapevta, učitelja oziroma supervizorja v skladu s kompetencami, pridobljenimi v okviru svojega poklicnega usposabljanja, ter potrdila drugih ustreznih ustanov, pri katerih je oseba opravila usposabljanje in ne gre za učne ambulante iz 13. člena tega zakona.

(6) Ministrstvo ob presoji priznanja poklicne kvalifikacije upošteva celotni strokovni profil posameznika in za izpolnjevanje pogojev upošteva tudi pridobljene praktične izkušnje s

področja psihoterapije, dokazila o strokovno-znanstvenem delovanju na področju psihoterapije, priporočila priznanih strokovnjakov s področja psihoterapije ter druga usposabljanja in izobraževanja na področju psihoterapije.

(7) Za ustrezno pridobljeno izobrazbo iz prvega odstavka 9. člena tega zakona se za osebo iz prvega odstavka tega člena upošteva katerakoli smer izobrazbe akreditiranega študijskega programa v Republiki Slovenije, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven.

40. člen

(delovanje učnih ambulant v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona, ministrstvo s pomočjo izvedenca presoja ustreznost dokazil ustanov, pri katerih je oseba opravila strokovno usposabljanje.

41. člen

(uporaba naziva učitelj oziroma supervizor)

(1) Do ustanovitve zbornice in uveljavitve podzakonskih predpisov iz drugega odstavka 14. in tretjega odstavka 15. člena tega zakona, ministrstvo presoja ustreznost dokazil, s katerimi učitelj oziroma supervizor izkazuje svojo strokovno usposobljenost.

(2) Oseba na ministrstvo poda zahtevo o presoji strokovne usposobljenosti za pridobitev naziva učitelj oziroma supervizor, o čemer odloči ministrstvo.

42. člen

(dovoljeni psihoterapevtski pristopi)

Do določitve dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, dovoljene psihoterapevtske pristope določi Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, v enem mesecu od sprejema podzakonskega predpisa iz petega odstavka 45. člena tega zakona.

43. člen

(vzpostavitev registra psihoterapevtov in registra kandidatov)

Ministrstvo vzpostavi register psihoterapevtov in register kandidatov iz 16. in 17. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

44. člen

(akreditacija študijskih programov)

Študijski programi za izvajanje akademskega izobraževanja iz 10. člena tega zakona se lahko v prvih petih letih od uveljavitve zakona akreditirajo samo v okviru javnih univerz.

45. člen

(podzakonski akti)

(1) Odredba o seznamu poklicev za zdravstveno dejavnost (Uradni list RS, št. 111/22), Pravilnik o pripravi in strokovnih izpitih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev na področju zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 76/22, 58/23 in 97/23) in Pravilnik o vrstah zdravstvene dejavnosti (Uradni list RS, št. 58/22, 89/22, 14/23 in 34/23) se uskladijo s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za visokošolsko izobraževanje, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvajalec zdravstvene dejavnosti za izvajanje strokovnega usposabljanja iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Zbornica v soglasju z ministrom v šestih mesecih od ustanovitve zbornice določi:

- podrobnejšo vsebino ustreznega usposabljanja in vsebino ter način izvajanja zaključnega preverjanja iz petega odstavka 9. člena tega zakona,
- podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva učitelj iz 14. člena tega zakona,
- podrobnejše pogoje in postopek za pridobitev naziva supervizor iz 15. člena tega zakona,
- način in postopek podelitve, podaljšanja in odvzema licence ter vsebino dodatnega strokovnega izpopolnjevanja in načina preizkusa strokovne usposobljenosti iz sedmega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Zbornica v šestih mesecih od ustanovitve sprejme kodeks poklicne etike psihoterapevtov in standarde psihoterapevske dejavnosti iz prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(5) Minister v treh mesecih od uveljavitve tega zakona določi podrobnejša merila in kriterije, ki temeljijo na sodobnih mednarodnih praksah, metodologijah in strokovnih standardih, za določitev dovoljenih psihoterapevtskih pristopov iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

46. člen

(začetek veljavnosti in uporaba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestnajst mesecev od njegove uveljavitve.

Št. 500-01/25-26/101

Ljubljana, dne 21. novembra 2025

EPA 2061-IX

Državni zbor

Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica